

Epistola Sobornicească întâia a Sfântului Apostol Petru

1

**Salutare. Nădejdea cea vie. Che-
mare la viață sfântă.**

¹ Petru, apostol al lui Iisus Hristos, către cei aleși, aflați în trecere prin Diaspora¹ – în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia,

² după preștiința lui Dumnezeu-Tatăl „aleși” întru sfințirea Duhului spre a I se supune lui Iisus Hristos și a fi stropiți² cu sângele Său: Harul și pacea să vi se’nmulțescă!

³ Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce după marea Sa milă ne-a născut din nou prin învierea din morți a lui Iisus Hristos, spre nădejde vie,

⁴ spre moștenire nestrăicătoare și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi,

⁵ cei ce cu puterea lui Dumnezeu sun-

¹Despre Diaspora vezi nota de la Iac 1, 1. În cazul de față, diaspora e o lume în care creștinii se află doar în trecere (așezare temporară), așa cum suntem toți pe pământ.

²În Legea Veche, purificarea poporului se făcea prin stropire cu sângele animalelor jertfite pe altar.

teți păziți prin credință pentru o mântuire gata să se descopere în vremea de apoi.

⁶ Întru aceasta bucurați-vă, cu toate că acum pentru scurtă vreme ar trebui să fiți întristați prin felurite încercări,

⁷ pentru ca încercarea credinței voastre – mult mai scumpă decât aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc – să se afle spre laudă, mărire și cinste la arătarea lui Iisus Hristos

⁸ pe Care-L iubiți fără să-L fi văzut; întru Carele crezând fără ca încă să-L vedeți, bucurați-vă cu bucurie de negrăit și preamărită,

⁹ dobândind sfârșitul³ credinței voastre: mântuirea sufletelor.

¹⁰ Mântuirea aceasta au căutat-o și-au cercetat-o profeții care au profetit despre harul ce avea să fie al vostru,

¹¹ cercetând ei timpul și împrejurările⁴ pe care Duhul lui Hristos Care era’ntru ei le arăta atunci când mai dinainte mărturisea despre patimile lui Hristos și despre măririle de după ele.

³Sfârșitul, dar și cu înțelesul: scopul, ținta, finalitatea, corolarul (vezi și nota de la Rm 10, 4).

⁴Literal: în care și’n ce fel de vreme.

12 Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi slujeau ei aceste lucruri care vi s'au vestit vouă acum prin cei ce'ntru Duhul Sfânt trimis din cer v'au propovăduit Evanghelia – cele spre care și îngerii doresc să privească.

13 De aceea, încingeți-vă coapsele cugetului⁵, fiți treji, nădăjduiți pe de-a'ntregul în harul pe care-l veți primi la arătarea lui Iisus Hristos.

14 Ca fii ai ascultării, nu vă potriviți poftelor de-odinioară, din vremea neștiinței voastre;

15 ci așa cum Cel ce v'a chemat pe voi e sfânt, fiți și voi sfinți în întreaga voastră purtare.

16 Că scris este: Voi veți fi sfinți, pentru că Eu sunt sfânt.

17 Și dacă-L chemați ca pe un Tată pe Cel ce cu nepărtinire judecă după lucrarea fiecăruia, trăiți-vă întru frică zilele vremelnicei voastre⁶,

18 știind voi că nu cu lucruri stricăticioase, cu argint sau cu aur ați fost răscumpărați din deșarta voastră viață moștenită de la părinți,

19 ci cu sângele cel scump – ca al unui miel nevinovat și neprihănit – al lui Hristos,

20 Cel ce rânduit a fost mai'nainte de'ntemeierea lumii, dar Care'n anii cei mai de pe urmă S'a arătat de dragul vostru,

21 cei ce printr'Însul ați crezut în Dumnezeu Care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, în așa fel încât credința și nădejdea voastră să fie'n Dumnezeu.

⁵= Strângeți-vă sufletu'n centură (asemenea unui ostaș în stare de veghe).

⁶Zilele vremelnicei: viața de pe pământ văzută ca un exil.

22 Avându-vă voi sufletele curățite prin aceea că vă supuneți adevărului spre nefățarnică iubire de frați, din toată inima cu ardoare iubiți-vă unii pe alții,

23 ca unii ce sunteți născuți din nou, nu din sămânță stricăticioasă, ci nestricăticioasă, prin cuvântul cel viu al lui Dumnezeu și care rămâne în veac.

24 Pentru că tot trupul este ca iarba, și toată slava lui ca floarea ierbii; uscatu-s'a iarba și floarea a căzut,

25 dar cuvântul Domnului rămâne în veac. Iar cuvântul acesta este, care vi s'a binevestit vouă.

2

Piatra cea vie și neamul cel sfânt. Trăiți ca slujitori ai lui Dumnezeu! Exemplul suferinței lui Hristos.

1 Așadar, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și invidiile și toate clevetirile,

2 ca niște prunci nou-născuți să doriți neprefăcutul lapte duhovnicesc¹, ca prin el să creșteți spre mântuire,

3 de vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul.

4 Aproiați-vă de El, Piatra cea vie, într'adevăr neluată'n seamă de oameni, dar aleasă la Dumnezeu și prețioasă;

5 și voi înșivă, ca niște pietre vii zidiți-vă'n casă duhovnicească, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

¹Textual: curatul (nefalsificatul) lapte cuvântător. Despre laptele duhovnicesc vezi și 1 Co 3, 2; Evr 5, 12-13.

6 Pentru că scris este în Scriptură: Iată, pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, prețioasă, și cel ce se va încrede'n Ea nu va fi rușinat.

7 Așadar, pentru voi, cei ce credeți, ea e prețioasă; dar pentru cei ce nu cred ea este piatra pe care ziditorii n'au băgat-o'n seamă, care a ajuns să fie'n capul unghiului

8 și piatră de'mpiedicare și piatră de poticnire, de care ei s'au împiedicat pentru că nu s'au supus cuvântului; spre aceasta au și fost ei rânduiți².

9 Dar voi sunteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu³ ca să vestiți în lume bunătățile Celui ce v'a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată,

10 voi, cei ce odinioară nu erați popor⁴, dar care acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, cei ce odinioară nu aveți parte de milă, dar care acum sunteți miluiți.

11 Iubiților, vă îndemn ca pe niște străini și călători⁵, să vă feriți de poftele cele trupești care se războiesc împotriva sufletului.

12 Purtați-vă cu cinste'ntră păgâni, pentru ca'n timp ce ei vă părăsc⁶ ca pe niște făcători de rele, la o mai apropiată privire spre faptele voastre cele bune să preamărească pe Dumnezeu în Ziua cercetării.

13 Supuneți-vă, pentru Domnul, orică-

²Împiedicarea, poticnirea, căderea sunt consecința firească a necredinței, a refuzului de a primi Evanghelia.

³Literal: popor pe care El (Dumnezeu) Și l-a pus în posesie.

⁴Popor ales (titlul de noblețe al lui Israel).

⁵Vezi nota de la 1, 17.

⁶Sensul exact: vă calomniază.

rei orânduiei omenești: fie împăratului, fiindcă este înalt stăpânitor,

14 fie dregătorilor, ca unora ce sunt trimiși de el să-i pedepsească pe făcătorii de rele și să-i laude pe făcătorii de bine;

15 căci așa este voia lui Dumnezeu: voi, făcând binele, să'nchideți gura necunoștinței⁷ proștilor.

16 Trăiți ca oameni liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

17 Tuturor dați-le cinstire, iubiți frăția, temeți-vă de Dumnezeu, cinstiți-l pe împărat.

18 Slugilor, supuneți-vă cu toată frica stăpânilor voștri, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit.

19 Fiindcă e un dar acesta, ca de dragul lui Dumnezeu să sufere cineva întristare și să rabde pe nedrept.

20 Căci ce laudă este dacă răbdați când sunteți bătuți pentru greșeli? dar dacă răbdați suferind când faceți bine, aceasta-I este plăcut lui Dumnezeu.

21 Că spre aceasta ați fost chemați, pentru că și Hristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă pildă spre a călca pe urmele Lui,

22 El, Cel ce păcat n'a săvârșit și'n a Cărui gură nici că s'a aflat vicleșug;

23 Cel ce, ocărât fiind, nu răspundea cu ocară; suferind, nu amenința, ci Se lăsa în seama Celui ce judecă cu dreptate;

24 El, Cel ce pe lemn⁸ a purtat în trupul Său păcatele noastre, pentru ca noi, morți fiind păcatelor, să-i viețuim

⁷= Ignoranței.

⁸= Pe cruce.

dreptății; El, cu a Cărui rană⁹ v'ați vindecat.

²⁵ Că erați ca niște oi rătăcite, dar v'ați întors la Păstorul și la Veghetorul¹⁰ sufletelor voastre.

3

Îndemnuri pentru soți. A suferi de dragul dreptății.

¹ Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, pentru ca, chiar dacă sunt unii care nu i se supun Cuvântului¹, ei în afara cuvântului² să fie câștigați prin felul de a fi al femeilor lor,

² prin aceea că văd mai îndeaproape felul vostru de a fi, curat întru frică³.

³ Podoaba voastră să fie nu cea din afară: împletituri ale părului, cununite de aur sau purtare de haine scumpe,

⁴ ci să fie ființa cea tainică a inimii⁴, întru nescricăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, ceea ce e de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Că așa se împodobeau odinioară și sfințele femei care nădăjduiau în Dumnezeu și se supuneau bărbaților lor,

⁹Rană: metaforă pentru întregul proces al patimilor și morții lui Hristos.

¹⁰„Veghetorul” îl traduce pe grecescul episkopos (vezi nota de la FA 20, 28).

¹= Evangheliei.

²= Fără o anume catehizare formală; prin propovăduire indirectă.

³Paralela dintre frica (respectuoasă) a femeii față de bărbat și frica (respectuoasă) a omului în general față de Dumnezeu o găsim și la Pavel (vezi Ef 5, 22-33 și notele).

⁴Literal: omul cel tainic al inimii (ființa ascunsă în propria ei intimitate, singura autentică).

⁶ așa cum Sarra i se supunea lui Avraam numindu-l domn; ale cărei fice deveniți voi, dacă faceți binele și nu vă temeți de nici o patimă⁵.

⁷ Voi, bărbaților, de asemenea, duceți-vă căsnicia cu înțelegere, ca pe lângă o ființă mai slabă, femeia, căreia să-i dați partea ei de cinstire, ca unei împreună-moștenitoare a harului Vieții; în felul acesta, rugăciunile voastre nu vor cunoaște piedică.

⁸ În sfârșit, fiți toți într'un gând, compătimitori, iubitori de frați, mărimi-moși, smeriți,

⁹ nerăsplătind răul cu rău sau ocară cu ocară, ci dimpotrivă, binecuvântând; că spre aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea.

¹⁰ Fiindcă cel ce vrea să iubească viața și să vadă zile bune, să-și înfrâneze limba de la rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug;

¹¹ să se îndepărteze de rău și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze;

¹² căci ochii Domnului sunt peste cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunile lor; dar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele.

¹³ Și cine vă va face vouă rău dacă voi sunteți râvnitori ai binelui?

¹⁴ Dar chiar dacă veți suferi de dragul dreptății, fericiți veți fi. De frica lor nu vă temeți și nici vă tulburați,

¹⁵ ci sfințiți-L pe Domnul, pe Hristos, în inimile voastre, și'ntotdeauna fiți gata să răspundeți oricui vă cere socoteală despre nădejdea voastră,

¹⁶ dar cu blândețe și teamă, având o conștiință curată, pentru ca în chiar

⁵= Dacă știți să vă dominați pasiunile.

ceea ce sunteți voi defăimați⁶ să se facă de rușine cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos.

17 Că-i mai bine să suferiți pentru facere de bine, dacă așa e voia lui Dumnezeu, decât pentru facere de rău.

18 Că și Hristos o singură dată a suferit moartea pentru păcate, El, Cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât în trup, dar viu făcut în duh,

19 întru care „duh” pogorându-Se, le-a propovăduit și duhurilor ținute'n închisoare⁷,

20 celor ce odinioară fuseseră neascultătoare, atunci când îndelungarăbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, pe durata pregătirii corăbiei în care puține suflete, anume opt, s'au mântuit prin apă.

21 Aceasta era prefigurarea botezului care vă mântuiește și pe voi astăzi: el nu e o ștergere a necurăției trupului, ci făgăduirea⁸ către Dumnezeu a conștiinței celei bune, prin învierea lui Iisus Hristos,

22 Cel ce este de-a dreapta lui Dumnezeu după ce S'a suit la cer, Căruia I se supun îngerii și Stăpâniile și Puterile.

⁶Exact: calomniati. Cunoaștem și din alte surse că primii creștini erau ținta unor numeroase calomnii, până într'acolo încât erau acuzați de antropofagie, ca unii care „mâncau” și „beau” trupul și sângele lui Hristos.

⁷Text care fundamentează teologia „pogorării în iad” a lui Hristos, eveniment cu care, de fapt, „a început învierea” (cf. Stăniloae). Iconografia ortodoxă a promovat această teologie – în paralel cu iconografia – prin cea mai autentică icoană a Învierii Domnului, aceea care-L înfățișează „sfărâmând porțile iadului” și „dezlegându-i pe cei legați din veac”.

⁸= Angajarea.

4

Buni iconomi ai harului lui Dumnezeu. A suferi ca un creștin.

1 Așadar, de vreme ce Hristos a pățit în trup, înarmați-vă și voi cu același gând: cel ce a suferit în trup a isprăvit cu păcatul,

2 pentru ca timpul pe care-l mai are de trăit în trup să nu-l mai trăiască'ntru poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

3 Destul este că'n vremile trecute ați făcut voia păgânilor, umblând în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri și'ntru nelegiuite slujiri idolești.

4 De aceea ei se miră că voi nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a relelor purtări, și vă defaimă;

5 ei vor da seama în fața Celui ce este gata să judece viii și morții.

6 Că spre aceasta li s'a binevestit chiar și morților¹, pentru ca ei să fie judecați ca oameni după trup, dar după Dumnezeu să vieze cu duhul.

7 Sfârșitul a toate s'a apropiat; fiți așadar cumpaniți la minte și privegheați în rugăciuni,

8 înainte de toate avându-vă'ntru voi iubire arzătoare, fiindcă ea, iubirea, acoperă mulțime de păcate.

9 Fiți primitori de oaspeți² unii către alții, fără să murmurați.

10 Fiecare după darul pe care l-a primit, slujiți-vă unii altora ca niște buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu:

11 Dacă cineva vorbește, cuvintele să-i fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva

¹Vezi 3, 19 și nota.

²Literal: iubitori de străini; ospitalieri.

slujește, slujba să-i fie ca din puterea pe care i-o dă Dumnezeu; pentru ca'ntru toate să fie Dumnezeu slăvit prin Iisus Hristos, Căruia Îi este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin!

¹² Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi ca să vă'ncerce³, ca și cum vi s'ar întâmpla ceva străin,

¹³ ci de vreme ce sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la descoperirea slavei Sale cu veselie să vă bucurați⁴.

¹⁴ De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al lui Dumnezeu⁵ Se odihnește peste voi; blasfemiati de ei, de voi e preamărit.

¹⁵ Nimeni dintre voi să nu sufere ca uci-gaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca iscoditor⁶;

¹⁶ dar dacă suferă pentru că e creștin, să nu se rușineze, ci'ntru numele acesta să-L preamărească pe Dumnezeu.

¹⁷ Căci vremea este ca judecata să'nceapă de la casa lui Dumnezeu; și dacă'ncepe de la noi, care va fi sfârșitul celor ce nu se supun Evangheliei lui Dumnezeu?

¹⁸ Și dacă dreptul abia se mântuiește, necredinciosul și păcătosul unde se vor arăta?

¹⁹ Așa încât cei ce suferă după voia lui Dumnezeu, Lui, credinciosului Dum-

nezeu să-și încredințeze sufletele întru săvârșirea binelui.

5

A păstori turma lui Dumnezeu. Salutări de sfârșit.

¹ Pe cei dintre voi care sunt preoți¹ îi îndemn eu, cel împreună-preot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei ce va să se descopere:

² Păstoriți turma lui Dumnezeu ce vi s'a dat în seamă, veghind asupra ei nu de nevoie, ci de bunăvoie, după Dumnezeu, nu pentru câștig rușinos, ci din tragere de inimă,

³ nu ca și cum ați fi stăpânii celor ce v'au căzut la sorți², ci voi făcându-vă pilde ale turmei.

⁴ Iar când Se va arăta Mai-Marele păstorilor, veți primi cununa cea neveștejă a mării.

⁵ De asemenea, voi, cei mai tineri, supuneți-vă celor bătrâni. Îmbrăcați-vă toți întru smerenie unii față de alții, pentru că Dumnezeu le stă'mpotrivă celor mândri, dar celor smeriți le dă har.

⁶ Prin urmare, smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, pentru ca El la timpul convenit să vă înalțe.

⁷ Toată grija voastră lăsați-I-o lui Dumnezeu, căci El are grijă de voi.

³= Calomniile din partea păgânilor; vezi 3, 16.

⁴Rezonanța finalului „Fericirilor” din Predica de pe Munte, Mt 5, 12.

⁵Varianta manuscrisă: „Duhul slavei și al puterii și al lui Dumnezeu”; crescendo atributiv, care însă se referă la Unul și Același Duh.

⁶= Indiscret; cel ce-și aruncă ochiul în viața sau treburile altora; delator.

¹Pentru preoți-prezbiteri vezi nota de la FA 11, 30.

²Sau: ai celor ce v'au căzut la împărțirea unei moșteniri (un bun obținut prin noroc sau întâmplare, asupra căruia posesorul nu se simte răspunzător și pe care-l consideră la discreția sa – exemplul Fiului risipitor, Lc 15, 11-32).

⁸ Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită;

⁹ stați-i împotriva, tari în credință, știind că aceleași suferințe le îndură și frații voștri³ care sunt în lume.

¹⁰ Dar după ce veți suferi puțină vreme, Dumnezeu a tot harul, Cel ce v'a chemat la slava Sa cea veșnică întru Hristos Iisus, El Însuși vă va întrema⁴, vă va întări, vă va împuternici, vă va face de neclintit.

¹¹ Lui fie-I slava și puterea în vecii vecilor. Amin!

¹² V'am scris aceste puține lucruri prin Silvan⁵, pe care-l socotesc frate credincios, ca să vă îndemn și să vă mărturisesc că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu: cel în care stați voi.

¹³ Vă îmbrățișează Biserica cea aleasă din Babilon⁶, precum și Marcu⁷, fiul meu.

¹⁴ Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutarea iubirii. Pace vouă tuturor, celor întru Hristos Iisus! Amin.

---

³Exact: frățimea voastră; comunitatea fraților voștri (răspândiți în lume). Creștinii sunt văzuți ca o confrerie ai cărei membri, deși împrăștiați geografic, rămân unitari în același corp (Biserica universală).

⁴În sensul: vă va restabili (în starea cea dintâi, după suferințele care v'au slăbit); va face să vă reveniți (prima treaptă dintr'o enumerare ascendentă).

⁵Una și aceeași persoană cu Sila din FA 15, 40, însoțitorul lui Pavel în cea de a doua călătorie misionară; secretar al lui Petru și purtător al epistolei.

⁶Nume peiorativ al cetății Roma, capitala păgânismului (vezi și Ap 14, 8 etc.).

⁷= Marcu Evanghelistul, ucenic apropiat al lui Petru.